

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

15. 01. 2024 - 21. 01. 2024

motto týdne:

„Šťastný je lid, který dovede oslavovat.“

PONDĚLÍ 15. 01. sv. Jana Kalybita, mnicha, poustevníka

1 Sam 15,16-23; Žl 50,8-9.16bc-17.21+23 Komentář: **Mk 2,18-22**

Nedivme se, že křesťanství trhá naše staré, nevhodné nádoby, ony měchy, do kterých jej uzavíráme. Platí stále: je živé a bouřlivé!

ÚTERÝ 16. 01. sv. Trivieruse, mnicha a kněze

1 Sam 16,1-13; Žl 89,20.21-22.27-28 Komentář: **Mk 2,23-28**

Neškodí i dnes si uvědomit, že Ježíš je pánem nad projevy naší zbožnosti, tam, kde se jedná o pouhou zvykovost, nebo snad jen dobrý pocit z vlastního výkonu.

STŘEDA 17. 01. památka sv. Antonína, opata

1 Sam 17,32-33.37.40-51; Žl 144,1.2.9-10 Komentář: **Mk 3,1-6**

*Nepodobám se občas těm, kdo na Ježíše dávali pozor?
Nesleduji církev jen z povzdálí, abych mohl kritizovat?*

ČTVRTEK 18. 01. památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů

1 Sam 18,6-9; 19,1-7; Žl 56,2-3.9-10.11-12.13 Komentář: **Mk 3,7-12**

V oné lodičce mohu vidět církev. Je i mým úkolem jí pomáhat a vytvářet vztahy, aby Syn Boží mohl také dnes uzdravovat vztahy a vše, co je neduživé.

PÁTEK 19. 01. sv. Máriuse a Marty a jejich synové, mučedníků

1 Sam 24,3-21; Žl 57,2.3-4.6+11 Komentář: **Mk 3,13-19**

*Jak rozličné typy k sobě Pán zavolal! Podobně různé povahy zve i dnes.
Výzva ke snášenlivosti v církvi! Nezapomeňme, že on je stále uprostřed.*

SOBOTA 20. 01. sv. Fabiána, papeže a mučedníka, sv. Šebestiána, mučed-

Níka 2 Sam 1,1-4.11-12.19.23-27; Žl 80,2-3.5-7 Komentář: **Mk 3,20-21**

Lidí zapálených pro Boží království, kteří jsou ochotni zřít se svých potřeb, bychom si měli víc vážit. Nebo je alespoň nekritizovat!

3. neděle v mezidobí - Cyklus B - 21. 01. 2024

Lednové dny bývají chladné a tmavé. Těšíme se na jaro či na letní dny nebo na hory plné sněhu. Ale všednodennosti lednových dní? A co když uprostřed šedivé obyčejnosti přichází to nejzásadnější Boží pozvání? Bůh nás zve, ale jeho

náznaky, slova, dotyky jsou docela prosté. Nepřehlédneme pro své snění o lepších časech či krásnějších dnech, že tu stojí sám Pán? Modleme se také za naše blízké, děti, vnoučata, aby pro množství zájmů a podnětů Kristovo pozvání nepřehlédli.

1. ČTENÍ

Kniha Jonáš je koncipována jako precizně promyšlená novela. 1. scéna: Prorok je vyzván Bohem, aby hlásal obrácení v nepřátelském hlavním městě Ninive. Jonáš ale nechce jít k nepřátelům s Boží nabídkou obrácení. Proto uteče před Bohem, ztroskotá, klesá až na dno... 2. scéna: Nové Boží povolání, jak ukazuje náš text.

Jon 3,1-5.10

Hospodin oslovil Jonáše: „Vstaň, jdi do velikého města Ninive a měj tam kázání, které ti ukládám.“

Jonáš tedy vstal a šel do Ninive podle Hospodinova rozkazu. Ninive bylo velké město před Bohem, tři dny se jím muselo procházet. Jonáš začal procházet městem první den a volal: „Ještě čtyřicet dní a Ninive bude vyvráceno!“

Ninivští obyvatelé však uvěřili Bohu, vyhlásili půst, oblékli se do žinic, velcí i malí. Když Bůh viděl, co učinili, že změnili své hříšné chování, smiloval se a nepřivedl na ně zkázu, kterou jim hrozil.

ŽALM 25

Žalm je vybrán tak, aby korespondoval s prvním čtením, resp. evangeliem. Je to odpověď toho, kdo je povolán.

Odpověď: Ukaž mi své cesty, Hospodine!

Ukaž mi své cesty, Hospodine, – a pouč mě o svých stezkách.

– Ved' mě ve své pravdě a uč mě, – neboť ty jsi Bůh, můj spasitel.

Rozpomeň se, Hospodine, na své slitování, – na své milosrdenství, které trvá věčně. – Pamatuj na mě ve svém milosrdenství

– pro svou dobrotivost, Hospodine!

Hospodin je dobrý a dokonalý, – proto ukazuje hříšníkům cestu.

– Pokorné vede k správnému jednání, – pokorné učí své cestě.

2. ČTENÍ

První list Korint'ánům je odpovědí na několik různých otázek položených Korint'any. Sedmá kapitola odpovídá na problematiku manželství a celibátu. Tehdejší křesťané předpokládali, že Pán přijde už velmi záhy, a manželství ani plození dětí již není důležité.

1 Kor 7,29-31

Říkám, bratři, toto: Čas je krátký. Proto ti, kdo mají manželku, ať žijí, jako by ji neměli, a ti, kdo pláčou, jako by neplakali, a ti, kdo se radují, jako by se neradovali, a ti, kdo kupují, jako by jim nemělo zůstat nic, a ti, kdo užívají tohoto světa, jako by ho neužívali, neboť tento viditelný svět pomíjí.

EVANGELIUM

Markovo evangelium začíná ihned popisem činnosti Jana Křtitele a Ježíšova křtu. A následuje povolání učedníků. Marek je v popisu událostí velmi stručný až schematický.

Mk 1,14-20

Když byl Jan Křtitel uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a hlásal tam Boží evangelium: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obrát' se a věřte evangeliu!“

Když šel podél Galilejského moře, uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, jak loví v moři; byli totiž rybáři. Ježíš jim řekl: „Pojd'te za mnou a udělám z vás rybáře lidí!“ Ihned nechali sítě a následovali ho.

Když popošel o něco dále, uviděl Zebedeova syna Jakuba a jeho bratra Jana, jak na lodi spravují sítě; a hned je povolal. Zanechali svého otce Zebedea s pomocníky na lodi a odešli za ním.

K ZAMYŠLENÍ

Marek v začátku evangelia stručně shrnuje, co obsahuje Ježíšova radostná zvěst. Je to zpráva o blízkosti Boha a jeho vlády. Teď se to děje, Pán přichází. A chceme-li být při tom, pak je třeba uvěřit. Bůh je blízko! Možná si klademe otázku, jak to poznáme, jak poznáme Boží věci od těch obyčejných. O to více nás může překvapit, že Ježíš povolává učedníky tak banálním způsobem. Jako by v tom nebyl žádný proces, rozmýšlení, hledání. Obyčejné slovo, gesto...

Co když se Pán podobně obrací i na nás a zve nás stejně obyčejným oslovením? Kolik generací křesťanů bylo fascinováno prostými Kristovými slovy: „**Pojd'te za mnou.**“ A dnes to říká Kristus i nám. Připojím se k modlitbám za jednotu a také si něco odřeknu z lásky k Božskému Srdci, které touží po přivedení všech do jednoho ovčince, kdy „**bude jedno stádo, jeden pastýř.**“ (Jan10,16)

K Pánu Ježíši, jenž vede svůj lid k jednotě víry a lásky, s důvěrou volejme:
Sjednot' všechny křesťany.